

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011199
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117011199.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému T. A., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, zo dňa 20.07.2017, sp. zn. 6PP/56/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. augusta 2017 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného T. A., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 odsek 1 písmeno b), § 66 odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného T. A. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zistil, že pre pozitívne rozhodnutie v jeho prospech nie sú splnené podmienky uvedené v § 66 odsek 1 písmeno b), § 66 odsek 2 Trestného zákona.

Odsúdený splnil prvú zákonnú (formálnu) podmienku, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody, pričom zákonný nárok na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie mu vznikol dňom 30.06.2017.

Prvú materiálnu podmienku odsúdený však nesplnil, a to, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh, vrátane dodržania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu. Z hodnotenia riaditeľa ústavu na odsúdeného došiel okresný súd k záveru, hlavne s poukazom na správanie sa odsúdeného po preradení do diferenciačnej skupiny „A“, odsúdený svojim správaním polepšenie nepreukázal a nie je možné od neho očakávať, že po opustení z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu, by viedol riadny život. Skutočnosť, že správanie sa odsúdeného po preradení naspäť do diferenciačnej skupiny „B“ je hodnotené na požadovanej úrovni, vníma okresný súd ako indíciu, že odsúdený sa dokáže správať v súlade s na neho kladenými požiadavkami iba v chránenom prostredí na uzatvorenom oddelení.

Splnená však nebola podľa okresného súdu ani druhá materiálna podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky okresný súd prihliadol v prvom rade na odpis registra trestov odsúdeného, pričom v tomto smere posudzoval osobu odsúdeného, jeho postoj k spoločenským normám a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti a v neposlednom rade i charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti.

Z odpisu registra trestov odsúdeného A. mal okresný súd za preukázané, že menovaný odsúdený bol doposiaľ 10 x súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť. Uvedené svedčí záveru, že páchanie

trestnej činnosti, nie je v prípade menovaného odsúdeného iba jednorazové vybočenie z inak riadne vedeného života, ale ide o osobu so sklonsmi k páchaniu trestnej činnosti. V zmysle odpisu registra trestov menovaného nie je možné prehliadnuť ani skutočnosť, že odsúdený sa už 2x neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom v tomto smere okresný súd konštatuje, že menovanému bola podmieneným odsúdením daná šanca preukázať, že bude viesť riadny život.

Taktiež súd v rámci hodnotenia druhej materiálnej podmienky okresný súd prihliadol na konštatovanie riaditeľa ústavu, že odsúdený neplní ciele programu zaobchádzania a nepreukazuje splnenie podmienok podmieneného prepustenia.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený (č.l. 19), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu aj bližšie odôvodnil (č.l. 23).

V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že ľutuje svoju trestnú minulosť, taktiež ľutuje aj toho, že počas výkonu trestu odňatia slobody jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni. Jeho nevhodné správanie počas výkonu trestu, bolo zapríčinené rodinnými problémami, kedy jeho deti boli odovzdané jeho družkou do detského domova a on to nezvládol. Žiada, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu a aj s prihliadnutím na jeho rodinné pomery.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Revúce zo dňa 28.10.2013, sp.zn. 2T/171/2013 v trvaní 4 mesiace a trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 18.03.2015, sp.zn. 1T/18/2015 v trvaní 3 roky
- lehotu podľa § 66 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona splnil dňa 30.06.2017

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil, všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a osvojuje si ich, pritom v podrobnostiach na ne odkazuje.

Aj krajský súd považuje žiadosť odsúdeného za nedôvodnú už len pre tú skutočnosť, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život. Odsúdený bol doposiaľ 10 x súdne trestaný pre rôznych trestných činov. Správne poukázal súd I. stupňa, že u odsúdeného nie je možné prehliadnuť ani skutočnosť, že odsúdený sa už 2 x neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom v tomto smere súd I. stupňa konštatuje, že menovanému bola podmieneným odsúdením daná šanca preukázať, že bude viesť riadny život. Taktiež správne postupoval súd I. stupňa, keď v rámci hodnotenia druhej materiálnej podmienky prihliadol na konštatovanie riaditeľa ústavu, že odsúdený neplní ciele programu zaobchádzania a nepreukazuje splnenie podmienok podmieneného prepustenia.

Krajský súd záverom dodáva, že vzhľadom na odsúdeného trestnú minulosť, ako aj správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, sťažnostný súd má za to, že náprava odsúdeného a

celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Nemožno teda nájsť žiadny pozitívny moment v jeho doterajšom správaní, ktorý by nasvedčoval tomu, že počas pobytu na slobode bude viesť riadny život.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.